

בפעילות שיהם נהרגו אירי אפי
שטיין ועמוס תיכון — זוהי חבורה
של צעירים חסר אחריות!

זהו המקד של בן-גוריון להכות
בו את תנועות הנוער החלוציות
והקים תנועה ממלכתית!

זהו רעיון פאשיסטי — להפוך
את הילד לחייד עוד לפני שיגיד
אבא ואמא!

זוהי תקלה ללא צורך, סכנה
מיותרת לנוער, התערבות מיותרת
בחיי המשפחה!

האנשים שהשמיעו דעות אלה על הגדנ"ע,
בכתב ובעל-פה, בציבור ובשיחות פרטיות,
שייכים לחוגים שונים ומשונים. יש להם רק
מבנה משותף אחד: אין להם מושג מהו
הגדנ"ע, מה הוא עושה, מה אינו עושה.

כי הגדנ"ע — גדודי הנוער של ההגנה ש-
עברו אחרי המלחמה למסגרת הצבא — אי-
ננו צבאיליים.

אין הגדנ"ע מגייס בכוח את כל הנוער
הישראלי, שולח אותו למחנות, מפקיד עליו
סמלים ארוכי-שפם, לוחץ לידיו רובה ואר-
מר לו: הרוג.

אין הגדנ"ע גם תנועת הנוער המטפחת
בהכריו שינאה לתנועות האחרות.

פעולתו של הגדנ"ע היא הרבה יותר צנו-
עה, וגם בהרבה פחות נוראה. הגדנ"ע מש-
תדל למלא את החללים הריקים הקיימים
כיום במערכות הנוער, לקבל על עצמו תפ-
קידים כפויי-טובה שאיש אחר אינו שש ל-
קראתם.

לפני מלחמת העצמאות עבר כל הנוער
הלומד, וחלק מן הנוער העובד, הכשרה גר-
פנית ולאומית מסוימת — בחגים (חינוך
גופני מורחב) של בתי-הספר, בהכשרה המ-
גויסת, בשנת השירות, בגדנ"ע או בארגון
ני המחנות. הכל הסכימו שהדבר דרוש
הורים ומורים כאחד עודדו את בניהם ב-
כיוון זה.

מאז חל שינוי מכריע. הירידה הכללית של
הורים, היא נדבקה ברוב בתי-הספר. אהבת
מתחזקת הנדבות והשרות התחילה בבית-ה-
הנוחיות, רדיפת המותרות, התגברו בנוער.
תנועות הנוער החלוציות לחמו קרב-נסיגה
עקשני, אך לא יכלו לשמש סכר מול המבול.
המוני הנוער העולה במעברות נשארו בכלל
ללא אפורומיס, מופקדים להשפעות השלי-
ליות ביותר.

היה זה מצב שעורר דאגה כמעט בכל
מקום. הוא עורר דאגה גם בחוגי הצבא —
הארגון שיצטרך לקלוט בבוא היום את ה-
נוער הזה. אמר קצין גבוה בזכרו את לקח
מלחמת העולם השנייה: "הבעיה העומדת
לפנינו היא אם יהיה לנו דור איטלקי או
דור גירזילנדי!"

העתונים מנהלים נגדו מערכת-תעמולה - תנועת
הנוער רואות בו מתחרה חשוד - הורים ומורים
רבים חושבים אותו למיותר - כי הגדנ"ע הוא

הארגון המושמך ביותר במדינה

